

teret angaaende Forholdene i Randers. Jeg skal nævne en Artikel, som gik rundt i Bladene Danmark over, om, hvorledes Gasværksarbejderne havde saboteret Gasværket forinden deres Bortgang, hvorledes de havde behandlet Maskineriet, Kedlerne o. s. v. paa en saa skammelig Maade. Formanden for Belysningsudvalget tillod sig endogsaa at føre denne Paastand frem i Byraadet. Det viser sig imidlertid, at paa en offentlig Forespørgsel angaaende denne Sigelse svarer Gasværksbestyrer Hansen et absolut og ubetinget Nej: „Funktionærerne har gjort deres Pligt til det yderste indtil det Øjeblik, de gik ud i Strejke“. Selvfølgelig mener han efter sin Overbevisning, at da har de ikke længere gjort deres Pligt, og det kan jo ogsaa siges, men til det Øjeblik, de gik ud i Strejke, hvilket var ulovligt, hvad de ogsaa var fuldkommen klar over —, de havde jo selv underskrevet deres Kontrakter, de vidste meget vel, hvad de gik ind til, eller rettere hvad de gik ud til —, men indtil det Øjeblik havde de gjort deres Pligt til det yderste, siger Gasværksbestyreren.

Det var en af disse Skrøner, som gik Landet rundt i den moderate Presse om de fæle Arbejdere, som ikke undsaa sig for at øve Sabotage overfor deres Arbejdssted. Den anden er den, at Befolkningen kun kunde faa Brød paa Fagforeningsbog. Den har vi mødt tidligere, og selvfølgelig skulde man bruge den igen: ingen Mennesker i Randers kunde faa det daglige Brød uden Forevisning af Fagforeningsbog. Det er notorisk urigtigt. Der faldt en Vedtagelse i Arbejdernes kooperative Bageri, at for saa vidt Forholdene skulde udvikle sig saaledes, at der blev Mangel, vilde det blive nødvendigt at forlange Forevisning af Medlemsbog for at faa Brød og foretage saadanne Forholdsregler, at ingen Hamstring fandt Sted. Det er noget ganske andet. Man sælger til sine Medlemmer, og hvem der kender Forholdene i Randers, ved, at de bestaar af alle Samfundsklasser.

Det tredje var, at „Randers Dagblad“, Regeringsorganet, hævdede, at det var Kommunerne, som havde organiseret Optøjerne. Jeg skal lade Politiasistenten dementere dette. Politiasistenten siger paa direkte Spørgsmaal derom: „Der har Dagbladet — altsaa det nævnte Venstreorgan — „lagt noget i min Mund, som jeg ikke har sagt. Det, jeg har udtalt, er, at Kommunerne har været særlig paa Tæerne i Dagene omkring den 17.“ Det er, hvad vi har hævdet og indrømmet, at Kommunerne var paa Tæerne, at Bolsche-

vikkerne søgte at fiske i rørt Vand, men vi har tillige hævdet, at de intet som helst har haft at gøre med at organisere denne Konflikt; og Politiasistenten har altsaa her, efter at have haft Papirerne til sin Raadighed, sagt, at der har Dagbladet lagt ham noget i Munden, som ikke passer.

For det fjerde skrev „Randers Amtsavis“ — Højrebladet —, at nu havde Politimester Seidenfaden sagt, at efter de Papirer, som var fundet, kunde det betragtes som givet, at det var Kommunerne, som i alt Fald stod bagved. Jeg lader Politimesteren selv aflive denne Skrøne. Politimesteren siger officielt til „Social-Demokraten“ — og der er ikke gjort nogen Indvending mod Gengivelsen af hans Udtalelser —: „Det maa bero paa en Misforstaaelse fra Amtsavisens Side, Kommunerne sigtes ikke for at have anstiftet Urolighederne, de sigtes for at have villet fiske i rørt Vand i Anledning af Strejken og fortsætte Urolighederne paa det givne Grundlag“. Det er ikke andet og mere, end vi straks fra første Færd slog fast, hvorfor vi ogsaa rettede hele vor Opmærksomhed paa at isolere Bolschevikerne, saa at de ikke fik den fjerneste Indflydelse. Det var Arbejdernes Fællesorganisation, som havde Indflydelsen og bærer Ansvaret. Kommunerne Organisation havde intet med disse Begivenheder at gøre, det var Fagorganisationerne. At der kan være en enkelt Syndikalist imellem, det ved vi alle, men det var Fællesorganisationen, som havde Ledelsen.

At man har udnævnt mig snart til Formand for, snart til Medlem af Eksekutivkomiteen, hører til de mindre vigtige Ting, som jeg skal glide let henover.

Jeg vil gerne til Slut rette nogle Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Jeg er nemlig ikke helt tilfreds med det Svar, han har givet i Finansudvalget gennem denne Skrivelse, og jeg ønsker derfor, at den højtærede Justitsminister nærmere vil præcisere, hvori det bestod, at han daglig har haft Konferencer med Politimestrene og nærmere har præciseret sit Standpunkt, og hvilken Forskel der er paa dette og paa, at der er udstedt Ordre. Jeg gaar ud fra, at det ikke er for at hilse paa de forskellige Politimestre, den højtærede Justitsminister ringer dem op efter Fyraften. For det andet vil jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister: Er det paa Justitsministerens Foranledning, at Telefonerne i Randers er blevet overvaaget, at Telefonsamtalerne er blevet „tappet“, som vi har kaldt det? For det